

MATICA
crnogorska
Ogranak
Herceg Novi

Izložba slika

A l y s e R a đ e n o v i ć
umjetnice iz Vašingotna (USA)

Galerijski prostor Matice crnogorske Ogranak Herceg Novi - maj 2012.
Njegoševa 46

FRAGMENTI IZ DALEKOG SVIJETA

Fotografisanje života, kao treptaj onog što nas na trenutak ulovi svom svojom silinom, za mene je apsolutna umjetnost. Onaj što umije takav treptaj prebaciti u riječ, sliku, crtež ili se želi stopiti s nekim drugim snagama umjetničkog tkanja, je sretno biće. Sasvim suprotno, postoje upijači, gledači takvih stanja, koji žive da prepoznaju, da se nadopune tim istim treptajem, što im nedostaje. Tako tragamo jedni za drugima, a u biti živimo umjetnost. Alyse Rađenović, opusom „Prolazim ovuda, vidiš li me“ predaje nam djelić svoje pokretne slike, u kojoj doživljava pejzaž, starinu, otučenu crkvenu fasadu, samonikli cvijet, na čuvanje za uvijek. U realnom vremenu, činiti zapis okružja kao zadovoljni konzument, a baviti se (sasvim opravdano) dominatom sebe, zahtjevna je rabota. Katarzička sremljenja su osnov svakog pokušaja u procesu stvaranja, validne umjetnosti. Rađenović, naizgled, djeluje opušteno, bezvremenski, a suštinski je „ovdje i sada“. Simbolika kojom se izražava je sasvim damska, ali bez filigranske nadmenosti. Ona slobodnim pokretom oblikuje svijet kojeg u sebi emotivno doživljava...ali i ponavlja kao treptaj. Okrenemo li se oko svojih uradaka, umjetnički i pojedinačno, shvatićemo da

crtamo, slikamo, vajamo, muziciramo, plešemo ili pišemo samo o sebi ili za sebe. I to je opravdanje, bez alibija. Kompromisno, surovo i tako neophodno potrebno. Ukoliko ne provučemo taj lucidni fluks, kroz auru od koje smo sazdani...nema nam ništa od umjetnosti. S tim u vezi, opet valja reći, da nema talentovanih, već samo osvjetljenih persona...koji eto „samo“ imaju herca da otpočinu potragu za svojom otkinutom dušom, za onim podvojenim likom i snagom...koja je tu negdje...vidljiva...pa nevidljiva.

Rađenović, iako strankinja za naše poimanje USA geografije, pečatira naš krajolik, gotovo začudnom snagom. Kao da se radala nekoliko puta, na ovim kršima, rijekama i morima, na koje mi sami, više na obraćamo pažnju. Svakako da je oduvijek vrijedilo pravilo, da se sve mnogo bolje vidi iz daljine. Ona je svoju dimenziju mjerenu nautičkim miljama približila više nama, nego što joj je to bila namjera (čini se).

Alyse je danas u Arlingtonu u državi Virginia, tako jednostavno sretna što nam se poklonila, i što smo imali dovoljno treptaja za njemu emociju u umjetnosti.

Marija ČOLPA